

тогъніе камъ Иисуса Христа и съ искренни лнбовь
камъ ближнаго.

Д. Язъ страхувамъ да та не попытамъ за кое то
не е потреба; нѣ искамъ сѧ да знамъ, кой най-пръвъ
пжъ сѧ е похристосалъ?

М. Това значи сѫщество, ако вѣще попытала, кой
най-пръвъ е казалъ Христосъ вскръсъ! Не е ли право,
чадо мое, макаръ да е казалъ той това и безъ айце
и безъ цѣлованіе?

Д. Така е, майчинце!

М. Кажи го ты пѣ-асно, не поминши ли иѣкого
изъ Евангелскж-тѣ исторій?

Д. Ха! това е изрекъ Ангелъ-тъ . . .

М. Расскажи, какъ е пронзлѣзъ това.

Д. Въ пръвый день седмиченія — не наричалъ той
вскръсеніе?

М. Константінъ той с; спорѣдъ че Иисусъ Христосъ
въ него вскръсналъ нѣ расскази пѣ-надлѣго.

Д. Въ пръвый день недѣленія много рано въ утринѣ-
тѣ Марія Магдалина и дружини-ти й дошли при гробъ
Иисусовъ съ ароматы, за да мѣ помажать тѣло-
то, и видѣли тамо Ангелъ, на когото взоръ-тѣ
блесталъ като молиѣ, и дрѣхъ-та мѣ была вѣла
като сиѣгъ. Тїй сѧ уплашили; нѣ Ангелъ тѣ имъ ка-
залъ: не ужасайтесь! вы никате Иисуса рапѣтаго.
Него Нѣма тѣка. Той вскръсъ. Это мѣсто-то, гдѣ то
Го пиложиу.

М. Сега знаешь, кой най-пръвъ сѧ е Христосалъ, си-
рѣчъ поздравилъ съ вскръсеніе то Христово. Я кой
е подтверждалъ това сагласно и отговорилъ с; кон-
стантінъ вскръсъ! Не поминши ли, чадо мое?